

[Stetter.]

følge udviklingen i forholdet imellem EF og Spanien og at være aktive i bestræbelserne på at få de afbrudte forhandlinger genoptaget. EF kan bidrage til en udvikling frem mod et demokratisk Spanien uden de kriser og kampe, som har hærget Portugal.

Vi konservative betragter i denne forbindelse valget af Spanien som deltager i konferencen i Paris den 16. december som et skridt i den rigtige retning. Fastlæggelsen af sammensætningen af EF-delegationen til denne konference, også kaldet Nord-Sydialogen, gav i øvrigt anledning til en bevæget diskussion på Rommødet. Detaljer herom og resultatet er kendt fra dagspressen, og dem har jeg ingen kommentarer til, heller ikke efter at have hørt udenrigsøkonomiministerens tale.

Jeg ønsker derimod at fremhæve og understrege, at det lykkedes at udmønte Vesttysklands og Storbritanniens stærkt modstridende interesser vedrørende mindsteprisen på olie i et forlig. Det er for os et bevis på, at EF trods alle vanskeligheder fungerer, og at viljen til at nå resultater fortsat er stærk og levende.

Med hensyn til Nord-Syd-problemerne i øvrigt er der jo nu, bl. a. i FN, lagt en linje, der i højere grad vil lade forholdene mellem de rige og fattige lande bero på normale og for u-landene gavnlige handelsvilkår end på de direkte tilskud fra land til land.

Principielt er dette nok en rigtig udvikling, men ved de kommende forhandlinger om dens udformning i mere konkrete handlinger må den danske regering varetage danske interesser. Jeg tænker her især på, at Danmark er et land uden mange råstoffer, hvorimod nogle af de nordlige stater og måske ikke mindst Sovjetunionen er i besiddelse af mange af de råstoffer, som u-landene nu ønsker sat op i pris.

Vi kan ikke hjælpe u-landene, uden at det koster os selv noget, men vi kan i hvert fald prøve på at komme til at hjælpe dem på en måde, som ikke forarmer os selv i forhold til andre velstående lande, der tilfældigvis er bedre stillede end vi med hensyn til visse råstoffer. Derfor må vi varetage vore egne interesser, når disse problemer drøftes, både i EF-regie og andre steder.

Til afslutning vil jeg fremføre nogle bemærkninger om arbejdet i markedsudvalget.

Alle kan formentlig tilslutte sig den konstatering, at folketinget gennem de parlamentariske beslutninger i udvalget har afgørende indflydelse på beslutningerne i De europæiske Fællesskaber. Dermed er EF-modstandernes vigtigste argument mod dansk tilslutning blevet gennemhullet. Folketinget skal bevare denne kontrol, men vi er ofte tilbøjelige til at begrave os i detaljer, og der er et enkelt udvalgsmedlem, som er specialist i denne arbejdsform.

Kan vi fortsætte med denne praksis? Jeg mener nej. Vi kører på et eller andet tidspunkt fast i alle disse detaljer og glemmer helt de store linjer, og det er måske også meningen, men jeg synes ikke, at EF-tilhængerne skal finde sig i denne udvikling. Hvor mange europæiskpositive initiativer er der egentlig udgået fra markedsudvalget? Ingen. Vi har hidtil koncentreret os om at tage stilling til og ofte nedkule andres forslag. Vi har ikke tid eller lejlighed til at drøfte væsentlige spørgsmål, som vedrører danske forhold. Lad mig nævne et eksempel:

Vi burde undersøge og drøfte, hvad der kan gøres politisk for at styrke den specielle danske erhvervsstruktur med de mange mindre og mellemstore virksomheder, som skal omstilles til at virke i et stort marked. Ingen har tid til at gøre sig tanker om konsekvenserne for disse virksomheder af de konkrete beslutninger, som tages og gennemføres i EF. Der kunne formentlig nævnes andre spørgsmål af væsentlig interesse for vort samfund, men vi tager dem ikke op. I stedet for kommer vi hinkende bag efter de andre lande med en nærmest negativ og skeptisk holdning til deres forslag.

Udviklingen i de vesteuropæiske lande siden anden verdenskrig har stort set været nogenlunde den samme. Vore økonomiske problemer har også været fælles. Vor eneste mulighed for at styre udviklingen i den rigtige retning ligger i fælles beslutninger. De skal nødvendigvis træffes inden for rammerne af De europæiske Fællesskaber, og det vil vort parti fortsat arbejde med på.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg var ked af at erfare, at hr. Stetter ikke havde nogen erindring om, at jeg havde fremført det samme synspunkt vedrørende tidspunktet for de direkte valg i marked-